

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 3T/133/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7517012260
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Mén
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2020:7517012260.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice - okolie samosudca JUDr. Peter Mén na hlavnom pojednávaní konanom dňa 27. júla 2020 v Košiciach takto

rozhodol:

obžalovaný
H. D. - X.. X.X.XXXX Y. F., V. L. Č. , V. Č..XX/X, S.
F. - S.,

je vinný , že

v obci Valaliky okres Košice - okolie, dňa 16.1.2018 okolo 21.30 hod na dvore rodinného domu na ul. J. Č.. XXX/XX pod vplyvom alkoholu vulgárne nadával poškodenej C. B., ktorá je osobou s ťažkým zdravotným postihnutím a taktiež sa jej vyhrážal zabitím, podpálením domu, a že jej odreže hlavu, pričom sa jej vyhrážal zabitím aj spoza brány potom, čo bol z dvora vytlačený, čím u poškodenej C. B. vzbudil dôvodnú obavu z uskutočnenia týchto vyhrážok,

t e d a

inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a spáchal tento čin závažnejším spôsobom konania,

t ý m s p á c h a l

prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona s použitím ustanovenia § 139 písm. f/ Trestného zákona

Za to sa

o d s u d z u j e :

Podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona, § 37 písm. m/ Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 16 /šestnásť/ mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona sa pre účely výkonu trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Košice - okolie podal na obžalovaného H. D. dve samostatné obžaloby, a to sp. zn. 1Pv 65/17/8806 zo dňa 06.11.2017 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona

a obžalobu sp. zn. 2Pv 43/18/8806 zo dňa 18.04.2018 pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona. Vo veci vykonal súd spoločné konanie a na hlavnom pojednávaní dňa 7. Januára 2019 rozhodol rozsudkom sp. zn. 3T 133/2017 o oboch skutkoch pričom obžalovaného spod obžaloby sp. zn. 1Pv 65/17/8806 zo dňa 06.11.2017 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona podľa § 285 písm. c/ Tr. poriadku oslobodil. Uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6To /72/2019 zo dňa 5.12.2019 bol uvedený rozsudok v časti týkajúcej sa obžaloby sp. zn. 2Pv 43/18/8806 zo dňa 18.04.2018 pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona zrušený a vec vrátená na opätovné prejednanie a rozhodnutie, ohľadom tohto skutku.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, výsluchom poškodenej a svedkov, prečítaním znaleckých posudkov ako aj listinných dôkazov v spisoch a dospel k záveru ako je uvedený vo výrokovej časti rozsudku.

Obžalovaný H. D. (ďalej v texte tiež ako obžalovaný) na hlavnom pojednávaní po poučení o možnosti vyhlásenia podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku vyhlásil, že je nevinný zo skutku, ktorý mu kládla za vinu obžaloba prokurátora Okresnej prokuratúry Košice - okolie sp. zn. 2Pv 43/18/8806 zo dňa 18.04.2018 pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona.

K tomuto skutku obžalovaný na hlavnom pojednávaní vypovedal, že H. B. prišiel k nemu domov už pod vplyvom alkoholu a spolu ešte vypili fľašu vodky. Následne H. B. odviezol aj so synom H. D. k nemu domov. H. B. bol natoľko pod vplyvom alkoholu, že ho po príchode musel on aj so synom držať a odviesť do izby. Matka H. B., poškodená C. B. na neho pri odchode na dvore začala kričať, že nechce, aby k nim chodil, aby sa jej syn H. s ním stretával. V rukách držala mobilný telefón a vyhrážala sa mu, že zavolá políciu. Poškodenú pozná, vie, že je chorá a berie lieky proti depresii, preto nič nehovoril a vyšiel za bránu na ulicu. Bol tam prítomný aj manžel poškodenej Z. B., ktorý mu povedal, aby išiel do auta, lebo si na neho niečo poškodená vymyslí.

Poškodená C. B. (ďalej v texte tiež ako poškodená) na hlavnom pojednávaní vypovedala, že keď obžalovaný priniesol jej syna H. B. opitého domov, nadával mu, že je lazár. Preto prišla k nim, kedy jej obžalovaný začal nadávať, že je slepá, potom si vzájomne nadávali, ona jemu do buzerantov, pľuli na seba a posielala obžalovaného z dvora preč. Jej manžel a syn obžalovaného vyviedli obžalovaného z dvora na ulicu, pričom obžalovaný jej nadával, že jej odreže hlavu, keď preskočí plot, že ju rozkope a podpáli dom. Z obavy, aby to obžalovaný neurobil, volala na políciu. Keď to obžalovaný videl, povedal jej, aby ju porazilo, sadol do auta a išiel preč. Ďalej uviedla, že takéto vyhrážky jej obžalovaný ešte nikdy nepovedal, bola z toho vystresovaná a bála sa.

Svedok Z. B., manžel poškodenej na hlavnom pojednávaní uviedol, že spolu so synom obžalovaného vyviedli obžalovaného z dvora pred bránu a poškodenej povedal, aby bránu zamkla. Počas toho obžalovaný na poškodenú kričal a nadával, že je slepá, že jej odreže hlavu, vyberie oči a podpáli dom. Keď bol obžalovaný na ulici, snažil sa preliezť plot, ale on ho držal. Potom, čo obžalovaný sadol k svojmu synovi do auta, cez okno povedal, že keď stretne poškodenú a bude mať vypité odreže jej hlavu, keď bude triezvy, kúpi jej čokoládu.

Svedok H. D., syn obžalovaného vypovedal, že keď si obžalovaný a poškodená na dvore začali vzájomne vulgárne nadávať, on spolu s obžalovaným a Z. B. vyšli z dvora pred bránu. Ešte aj vtedy obžalovaný a poškodená na seba kričali a nadávali si, pričom cez diery v bráne na seba pľuli. Ladislav Zupko, ktorý bol pri nich, ich posielal preč, lebo poškodená na nich povie aj to, čo sa nestalo. Žiadne vyhrážky zo strany obžalovaného tam neodzneli.

Pred súdom vypočutá svedkyňa G. D. vypovedala, že si pamätá to, že obžalovaný doniesol jej druhu H. B. domov, a potom išli s Z. B. pred bránu fajčiť. S nimi išla aj poškodená, pričom si obžalovaný a poškodená vzájomne vulgárne nadávali. Ona bol v tom čase na latríne na dvore a asi 10 až 15 minút ich počúvala, no vyhrážky nepočula. Potom sa vrátila do domu a po nej asi 10 minút prišla do domu poškodená.

Svedok H. B., syn poškodenej, na hlavnom pojednávaní uviedol, že keď ho obžalovaný doviedol domov, pre nadmerné požitý alkohol zaspal. Ďalej uviedol, že jeho matka, poškodená C. B., nemá rada

obžalovaného ani ďalších veľa ľudí. Kvôli jej konfliktom s jeho otcom k nim chodí často polícia. Keď bola jeho matka a otec na súde v predmetnej veci, poškodená povedala Z. B., že keď nebude tak vypovedať ako chce, rozvedie sa s ním.

Na hlavnom pojednávaní súd prečítal znalecký posudok č. 33/2018 vypracovaný znalcom psychiatrom MUDr. Kornéliou Fabišíkovou, z ktorého vyplýva, že obžalovaný netrpel ani netrpí duševnou chorobou ani poruchou. U obvineného ide o emočne nestabilnú osobnosť a chronický alkoholizmus s rozvinutou závislosťou na úrovni III. vývinovej fázy podľa Jellinekovej klasifikácie s poruchami správania a prejavmi agresivity v stave opitosti.

Na hlavnom pojednávaní samosudca prečítal listinné dôkazy.

- fotokópiu preukazu fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím je zrejmé, že takýto bol vydaný pod číslom XXXXXX Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Košice aj poškodenej C. B..

-charakteristiky obžalovaného

-odpis z registra trestov obžalovaného

Súd v zmysle uznesenia Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6To /72/2019 zo dňa 5.12.2019 pribral do konania znalca z odboru psychológia PhDr. Evu Sklenárovú, ktorá podala písomne vypracovaný znalecký posudok č. 19/2020.

Z uvedeného znaleckého posudku, ktorý samosudca pri splnení podmienok podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku na hlavnom pojednávaní prečítal vyplýva, že intelektové schopnosti poškodenej C. B. sú v hraničnom pásme podpriemeru, dobre chápe bežné skutočnosti, úsudky tvorí na základe konkrétnych spojitostí a pochopenia, avšak chýba jej logické usudzovanie rozvinuté v takej miere, aby vedela generalizovať. Vnímané skutočnosti dokáže intelektovo spracovať, bez bludných produkcií. Má dostatok kognitívnych schopností, hlavne praktických, aby bola spôsobilá chápať, rozumieť a následne zmysluplne reprodukovať to, čo prežila. Neboli u nej zistené zmeny v usudzovaní v dôsledku procesov demencie, prejavujúce sa zhoršením pamäte a rozumových schopností. Výsledky lži skóre poukazujú na sklon ku klamaniu, k prikrášľovaniu odpovedí v snahe javiť sa v lepšom svetle. V minulosti jej bola diagnostikovaná duševná zaostalosť, predtým terminologicky nazývaná debilita na strednej úrovni, čo je stav charakterizovaný celkovým znížením intelektových schopností a v súčasnej dobe sa poškodená dostala na úroveň hranice medzi ľahkou mentálnou zaostalosťou a dolným priemerom. Vnímanie nemá porušené, osobnosť je bez psychopatológie. Je skôr introvertný, simplexný typ osobnosti, má príklon k neuroticizmu - náladovosti a ľahšie reaguje na náladovosti a rôzne podnety, ťažšie sa ukludňuje, prispôsobuje a je úzkostná.

Po takto vykonanom dokazovaní a vyhodnotení dôkazov tak jednotlivo ako aj v ich súhrne súd dospel k záveru, že obžalovaný H. D. sa dopustil konania popísaného vo výrokovvej časti rozsudku, ktoré napĺňa pojmové znaky prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, ktorého zákonné znaky obžalovaný naplnil ako po stránke objektívnej, tak po stránke subjektívnej, ktorú súd vyhodnotil ako priamy úmysel podľa § 15 písm. a/ Trestného zákona. Poškodenú C. B. súd vyhodnotil ako chránenú osobu v zmysle § 139 ods. 1 písm. f/ Trestného zákona.

Pri uznaní viny súd vychádzal z výpovede poškodenej C. B., z ktorej vyplýva, že obžalovaný sa jej vyhrážal, že ju zabije, odreže jej hlavu a podpáli dom. Obavu z jeho vyhrážok nadobudla až vtedy, keď vravel, že preskočí plot, a potom ju rozkope a podpáli dom. Preto zavolať políciu. Na takéto správanie sa obžalovaného zvyknutá nebola. V súvislosti so znaleckým psychologickým skúmaním osobnosti poškodenej, z ktorého vyplýva zvýšené lži skóre poškodenej súd má za to, že táto skutočnosť sama neznamena, že skutočnosti, o ktorých poškodená vypovedala sa na pravde nemôžu zakladať. Vnímané skutočnosti dokáže poškodená intelektovo spracovať, bez bludných produkcií a má dostatok kognitívnych schopností, hlavne praktických, aby bola spôsobilá chápať, rozumieť a následne zmysluplne reprodukovať to, čo prežila.

Zároveň súd svoje skutkové zistenia oprel aj o výpoveď Z. B., podľa ktorej obžalovaného museli vyviešť spolu so synom obžalovaného z ich dvora pred bránu. Počas toho obžalovaný na poškodenú kričal a nadával, že je slepá, že jej odreže hlavu vyberie oči a podpáli dom. Keď bol obžalovaný na ulici, snažil sa preliezť plot do dvora poškodenej, ktorá bránu uzamkla.

Z výpovede G. Ž. vyplýva, že počas toho ako bola na latríne, žiadne vyhrážky obžalovaného nepočula, len vulgárne nadávky zo strany obžalovaného a poškodenej.

Obranu obžalovaného, že sa poškodenej nevyhrážal a radšej nič nehovoril, lebo vie, že poškodená je chorá a berie lieky, súd nepresvedčila. Uviedol, že v čase skutku bol pod vplyvom alkoholu. Zo záverov znaleckého dokazovania z odboru psychiatrie vyplýva záver o emočne nestabilnej osobnosti obžalovaného s poruchami správania a prejavmi agresivity v stave opitosti.

Skutočnosť, že obžalovaný si s poškodenou najprv vulgárne nadávali vyplýva z výpovede poškodenej a svedkov Z. B. C. G. Ž.A., ako aj H. D. syna obžalovaného. G. Ž. odišla do domu z dvora skôr ako verbálny konflikt medzi obžalovaným a poškodenou skončil. Výpoveď svedka H. D., že obžalovaný sa nevyhrážal súd vyhodnotil ako účelovú snahu tohto svedka pomôcť obžalovanému, ktorý je jeho otcom. Poškodená C. B. je osobou s ťažkým zdravotným postihnutím, čo je zrejmé z preukazu osoby s ťažkým zdravotným postihnutím a obžalovaný takúto vedomosť mal.

Pri určovaní druhu a výmery trestu bral súd do úvahy spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, pomer a mieru závažnosti príťažujúcich a poľahčujúcich okolností, osobu obžalovaného, jeho doterajší život, ako aj možnosť jeho nápravy.

Obžalovaný nie je z miesta bydliska bližšie charakterizovaný. V registri trestov má za posledných 10 rokov 4 záznamy, z toho trikrát bol odsúdený pre prečiny nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona a inú trestnú činnosť k nepodmienečným trestom odňatia slobody. Obžalovaný bol naposledy odsúdený rozsudkom Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. OT 27/2016 zo dňa 8.6.2016 za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona k peňažnému trestu vo výmere 400 eur, ktorý zaplatil a k trestu zákazu činnosti riadenia motorových vozidiel vo výmere 5 rokov 5 mesiacov.

Súd dospel k záveru, že na dosiahnutie účelu trestu tak z hľadiska individuálnej ochrany ako aj generálnej prevencie je potrebné obžalovanému uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody, pričom poukazuje na jeho predchádzajúce nepodmienečné odsúdenia pre prečiny násilnej povahy. Pri prevahe príťažujúcich okolností súd uložil obžalovanému aplikujúc ust. § 38 ods. 4 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov, pre výkon ktorého ho zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním predmetnej trestnej činnosti bol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin. Ako príťažujúcu okolnosť súd vyhodnotil skutočnosť, že obžalovaný už bol za trestnú činnosť odsúdený (§37 písm. m/ Trestného zákona). Poľahčujúce okolnosti súd nezistil. inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a spáchal tento čin závažnejším spôsobom konania,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Okresný súd Košice- okolie. Oboznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oboznámením je až doručenie rozsudku.